

[Arbejdsministeren]

erhvervsforhold taget skridt til at bedre erhvervenes konkurrenceevne, og vi vil selvfølgelig, hvor det overhovedet er muligt, bestræbe os på at følge denne linje op.

Vi må også internationalt i et samarbejde med andre lande tilstræbe at vende den økonomiske udvikling, for det er halsløs gerning at forestille sig, at vi i Danmark isoleret betragtet ad den økonomiske politiks vej kan vende udviklingen alene. Det kan vi kun gøre i et samarbejde med andre.

Jeg skal til sidst i min indledning sige, at det for os er meget vigtigt, at bekæmpelsen af arbejdsløsheden ikke blot bliver et anliggende mellem de politiske partier og arbejdsmarkedets parter og de kommunale organisationer og regeringen, men at det bliver et anliggende for den enkelte i lokalsamfundet, for det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem, for den enkelte borger, for den enkelte familie, for den enkelte faglige organisation og virksomhed at bidrage til at løse beskæftigelsesproblemerne i vort samfund. Jeg tror, det fornuftigste, vi kan gøre, er at lægge nogle rammer frem, som kan bruges lokalt til at sætte noget i gang, fremfor at vi udtænker alle løsningerne for folk på forhånd.

Man har beskyldt redegørelsen for at være for traditionel, idet man har sagt, at det jo er traditionelt at fremskaffe 11.000 nye uddannelsespladser inden for erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er jo frygtelig traditionelt at fremskaffe 25.000 nye lærepladser. Det er uhyggeligt traditionelt, ja nærmest udtryk for vanetænkning, at sikre, at ingen langtidsledige skal gå ledige mere end 1 år. Det er jo forfærdelig traditionelt. Vi vedkender os gerne, at nogle ideer bygger på kendte mekanismer. Selv om man beskylder os for at være traditionelle, kan det være nødvendigt og fornuftigt at udbygge. Jeg tør nok sige, at hvis ikke vægten havde ligget på udbygning af erhvervsuddannelserne, på fremskaffelse af lære- og praktikpladser, på fremrykning af tidspunktet for jobtilbuddet, så ville alle ordførerne her i dag og med fuld ret være faldet over den stakkels regering og sagt: hvorfor gør man ikke noget ved erhvervsuddannelserne, praktikpladsproblemet og jobtilbuddet til de langtidsledige? Når regeringen gør det, ja, så bliver vi også anklaget for det, men sådan er livets vilkår formentlig herinde.

Dette at vi satser på traditionelle ting som praktikpladser, uddannelsespladser og jobtilbud til de langtidsledige, skal imidlertid ikke skjule, at der også er nye ting i denne redegørelse. Vi har taget tanken om jobskabelse op – i øvrigt en tanke, der stammer fra det af hr. Bertel Haarder så højt elskede OECD, hvor vi har modtaget inspiration fra andre lande til gennemførelse af ordninger af den art, som vi gerne vil have ind under jobskabelsen.

Hvad er det, der ligger i jobskabelsesordningen? Ja, der ligger ganske enkelt det synspunkt, at når staten går ind og støtter arbejdsløshedsunderstøttelsen, vi betaler jo mere end 90 pct. af dagpengebeløbet i forbindelse med arbejdsløshedsunderstøttelsen, når staten betaler halvdelen af bistandsudgifterne, så bør der også være mulighed for, at staten kan sætte arbejde i gang i lokale samfund eller give tilskud til, at der kommer arbejde i gang på områder, hvor der uden dette statstilskud ingen aktivitet bliver.

Det er et ofte fremsat ønske fra såvel borgerligt styrede kommuner som fra socialdemokratisk styrede kommuner, at hvis kommunerne, hvis det lokale samfund får mulighed for at sætte ting og sager i gang, så vil man kunne klare i hvert fald en del af arbejdsløshedsproblemerne. Regeringen vil gerne give lokalsamfundet denne chance.

Jeg vil som sagt gerne sige tak til partierne for den meget positive modtagelse af forslagene. Lige fra fru Grethe Fenger Møller til fru Lilli Gyldenkilde var der en vilje til og et ønske om at opnå resultater. Jeg ved selvfølgelig godt, at der var mange kritiske bemærkninger til enkeltheder, men skal man være fair og gøre billedet op, tegner der sig i denne sal et klart flertal for en udbygning af erhvervsuddannelserne. Jeg tror, at selv hr. Lawaetz fra fremskridtspartiet og venstresocialisterne ikke udtalte sig imod det. Man kunne næsten få indtryk af, at det er vi alle enige om. Der er altså et klart flertal for udvidelsen af erhvervsuddannelsespladserne.

Jeg tror, at der er et lige så klart flertal for fremskaffelse af lære- og praktikpladser. Jeg tror også, at der er et klart flertal, det fremgik også af debatten her i dag, for fremrykning af tidspunktet for jobtilbuddet. Endelig tror jeg, at der på basis af den filosofi, jeg nævnte før, nemlig at staten i et samarbejde med private virksomheder skulle kunne give